



ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Θά παρετηρήθη βεδαιώς μετά πόσης στοργής ο κ. πρωθυπουργός εν τῷ λόγῳ του, ὅστις ἐχρησίμωσεν ὡς πρόγραμμα, ἐχρηκτῆρισε τὰ πάντα ἐν αὐτῷ ἀρχαῖα. Ἐζήτησε καὶ εἰς τὰς ἀρχάς του καὶ εἰς τὰς ιδέας του καὶ εἰς τὴν περὶ περὶ περὶ περὶ πολιτικὴν του νὰ περιποιήσῃ τὸ σέβας τῆς ἀρχιότητος. Τοῦτο μᾶς ἐπενθύμισε τὸν ἀρχαιοκάπηλον Ψευτοδόδωρον, ὅστις εἶχε πωλήσει εἰς Ἄγγλον περιηγητὴν ἕνα ἀγγεῖον τῆς ἰδιαιτέρας του χρήσεως ὡς ἀρχαῖον, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν παράδοσιν ὡς συνδεόμενον μετὰ τῶτα τοῦ Περικλέους.

Ἐὰν περιέγραφέ τις τὴν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν τρίτην ἐν τῇ βουλῇ πάλιν μεταξὺ Τρικούπη καὶ Κουμουνδούρου, ἠδύνατο νὰ θέσῃ ἐπιγραφὴν τῆς περιγραφῆς ταύτης τὴν τοῦ Γ τῆς Ἰλιάδος «*Ἀλεξάνδρου καὶ Χαγιλίου μοιομαχία*» ἢ ὀρθότερον τὴν τοῦ Θ αὐτολεξεί: «*Χόλος μάχη*».

Χιονοκαταιγίς ἐνσχέψασα ἐν τῇ Ἀργεντινῇ δημοκρατίᾳ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς κατέστρεψεν 700,000 ἀγελάδας. Φαντασθῆτε ὅπως θὰ ἐγένετο ζήμια εἰς τὸ δημόσιον ταμείον τῆς χώρας ταύτης ἂν καὶ ἐν αὐτῇ εἶνε ἐφηρμοσμένος ὁ βωδολαγικός νόμος τοῦ κ. Τρικούπη.

Τὸ θεωρεῖον τῶν κκ. δημοσιογράφων πρέπει νὰ ὀνομασθῆ κατὰλληλότερον θεωρεῖον τῶν δημοσιολόγων, καθότι οἱ ἐν αὐτῷ ἐπιστρατιῖαι, ξενοδόχοι, τελωνοφύλακες καὶ δημοσιογράφοι συχνότερον κινουσι τὴν γλῶσσάν των φλυκροῦντες ἢ τὴν γραφίδα των σημειοῦντες.

Ὁ βουλευτὴς κ. Καπιστρίνης ἔλεγε δημοσίᾳ, διχρούσης τῆς τελευταίας ὑπουργικῆς κρίσεως, ὅτι ὁ κ. Παππαμιχαλόπουλος, ὁ κατὰ φαντασίαν κομματάρχης τῶν 13 (pundo di Giuda), τῷ ἐσύστησε νὰ μὴ πατήσῃ τὸ πόδι του εἰς τὰ Κουμουνδούρικα δώματα ἐνόσω τὸ ὑπουργικὸν ζήτημα δὲν λυθῇ ὑπὲρ τῶν Μολάων.

Τὸ σχέδιον ἐπέτυχε καὶ ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ κρατῇ τὸ καπίστρι τῆς διοικήσεως ὁ ὑπέρμαχος τῆς δεκάτης.

Τὸ besigue, ὡς γνωστόν, εἶναι τὸ παγγινίδιον τοῦ σαρμού καὶ ὡς τοιοῦτον ἐφηρμόσθη καὶ εἰς τὴν βουλὴν τὴν

παρελθοῦσαν Τρίτην. Ἀπὸ ἑπτὰ ψήφους ἔχασεν ὁ Saulsbury τοῦ Μεσολογγίου roubicon τὴν καρτίδα χωρὶς οὔτε revincita νὰ ἐλπίζῃ. Ἄς περιορισθῇ βθεν ὕστερον ἀπὸ τὸ δεινὸν αὐτὸ χάσιμον εἰς τὴν παλαιάν του καρτίδα μετὰ τὸν Ἀλέχον ἀπὸ τοῦ ὅπου πάντοτε θὰ ὑπερέχῃ.

Ὁ Λέβης τῆς ἐλληνικῆς δημοσιογραφίας Τηλέγραφος, ἀπαντῶν κατ' αὐτὰς εἰς ἄρθρον τι τῶν Καιρῶν τοῦ Ἀφνδίνου, ἀπέτεινε τὴν ἐξῆς συμβουλὴν πρὸς τὸ παγκόσμιον φύλλον: «*Συμβουλεύομεν τοὺς Καιροὺς νὰ παύσωσι τοιαύτην μετερχόμεναι γλῶσσαν, ἂν ὄντως θέλωσι νὰ ἐξυπηρετήσωσι τὴν πολιτικὴν τῆς Εὐρώπης ἐν τῇ Ἀνατολῇ.*» Τὸ πραξικόπημα τοῦτο τοῦ μᾶλλον κορδαμένου ἀντιπροσώπου τῆς ἐλληνικῆς δημοσιογραφίας μᾶς ὑπενθυμίζει τὴν ἐξῆς δημοτικὴν παροιμίαν: Βάζει κ' ἡ κοσκινὸν τὸν ἄνδρα τῆς μετὰ τοὺς πρξιματευτάδες.



ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΓΙΣΜΑΤΑ

Εἶναι γνωστόν ὅτι ἐν Κερκύρα ἡ πρωτοφυλακὴ εἶναι παρὰ τὸ Ἐνεχυροδανειστήριον.

Εἰς Ἐβραῖος ἐπίστρατος ἐτέθη ὑπὸ τοῦ δεκανέως σκοπὸς εἰς τὴν θύραν τῆς πρωτοφυλακῆς.

Ὅτε ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς ἀλλαγῆς, ὁ σκοπὸς ἐφύλαττεν εἰς τὴν θύραν τοῦ Ἐνεχυροδανειστήριου.

— Διὰ τί αὐτοῦ μωρέ; ἐρωτᾷ ὁ δεκανεύς.

— Μὰ ἀφέντη, ἀποκρίνεται ὁ ἐπίστρατος, εἰς τὴν πρωτοφυλακὴν δὲν ἔχει τίποτσι νὰ φυλάξω· ἐδῶ στὸ Μόντε ἔχω τὸ βωλόι μου.



Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐπρχιῶτις ἀποβιβάσθη εἰς Πειραιᾶ διηυθύνθη εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου, ὅπου εἰσελθοῦσα εἰς τὴν αἴθουσαν ἐπερίμενε ἐπὶ ὥρας. Ὑπάλληλος τις τοῦ σταθμοῦ ἐκ περιεργείας κινούμενος τὴν ἠρώτησε τὸν λόγον καὶ ἔμαθεν, ὅτι ἐκάθητο πιστεύουσα ὅτι ἐκεῖθεν οὕτω θὰ ἐφθανε τέλος εἰς Ἀθήνας.



Εἰς καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου ἀπέστειλε φοιτητὴν τὴν ἀπόδειξίν του πρὸς ὑπογραφὴν διὰ τοῦ ὑπυρέτου τοῦ Καθηγητῆς. — Τί ἐστὶ ἀγοραπωλησίαι;

Ὑπυρέτης. — Ὅταν γιὰ ἕνα πρᾶγμα ποῦ ἀξίζει μίαν δραχμὴν καὶ τοῦ εἰπῆς 2 δηλ. νὰ τὰ καταφέρῃς 1 1/2.